

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/4 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/4 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația Strada Poplăci Nr. 15
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază.
Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic” și la „Pravălia industriștilor români din Sibiu” (Strada Cisnădiei Nr. 27).

„...și cu onestitate”.

Sfârșind articolul de ieri ziceam, că nouă nu ne este indiferent chipul cum revine părintele Lucaciu la calea cea bună și adevărată, pentru-că numai din acest chip de revenire avem să vedem, dacă sunt și pe viitor între noi și d-sa probabilități și garanții pentru o comună și frățască conlucrare.

Înainte însă de a arăta cum revine părintele Lucaciu trebuie să spunem, cum am fi dorit noi să-l vedem revenind, cum ar fi fost bine se facă acest pas. atât în interesul cauzei, cât și în interesul d-sale personal.

Un singur chip convenabil era, după părerea noastră, o singură cale deschisă părintelui pentru o revenire la gânduri mai bune.

Părintele trebuia se spună:

„Am greșit! M'am încrezut în vorbe și intrigile unor oameni de nimic și am fost victimă bunei mele credințe. N'am avut însă nici o cunoștință de planurile lor infame și criminale. Ear astăzi când le cunosc, și când nu mai am dreptul să mă îndoiesc, le condamn cu toată puterea de indignare de care sufletul meu e capabil, și înfierz cu cel mai roșu stigmat al infamiei pe tovarășii mei de ieri — trădătorii dovediți de astăzi, — cari au avut nerușinarea să le conceapă”.

Așa s'ar fi cuvenit să revină părintele Lucaciu, pentru-că se inspire din nou aceeași încredere colegilor sei din comitet și poporului românesc întreg.

E drept, — și trebuie să o recunoaștem, — e ceva dureros pentru părintele într-o asemenea declarație.

Cu cât e un om mai sus pus, cu atât trebuie să fie mai băgător de seamă, pentru-că o greșală a sa are consecințe mai mari decât greșala unui om de rând. Și cine greșește odată, în chipul cum a greșit părintele, nu e la adăpost de presupunerea că poate greși și a doua și a treia-ora, — a zecea oară.

Recunoaștem deci, că era ceva crud și dureros pentru d-sa într-o asemenea mărturisire.

Și cu toate acestea, altă cale nu există pentru o revenire „cu sinceritate și onestitate”. Ori-ce altă cale și ori-ce alt mijloc duc la bănuiri cu mult mai grave, care nu ar pute nici-decum întări

poziția părintelui în încrederea colegilor sei și a națiunii.

Dar' așa a revenit părintele Lucaciu? Nu!! — De ar fi revenit așa, atunci într'adevăr „reservele” noastre n'ar mai fi avut nici un înțeles, ba ar fi fost chiar condamnabile, deoarece-am fi pus considerații și susceptibilități personale mai presus de cauza mare și într'adevăr sfântă, în serviciul căreia stăm și se cuvine să stăm cu toții.

Dar' din scrisoarea părintelui Lucaciu nu se degajează acest accent de sinceritate, această indignare spontană și firească a unei inimi amăgite, surprinsă în buna sa credință, și care tremură și se revoltă cu atât mai tare, cu cât își aduce aminte că a făcut servicii mistificatorilor și a pus umărul la servirea unei fapte rele...

Nu!!... Părintele Lucaciu nu face o mărturisire, cum de pildă, a făcut-o Aurel C. Popovici. El nu zice: „am greșit, dar' am greșit fiind amăgit și încredințat că fac bine ce fac”. El nu zice: „reîntro în rinduri cu nestrămutată hotărâre de a lucra în comun acord cu colegii mei și de a repara prin munca mea tot răul ce l-am putut face”. El nu zice: „reîntro cu speranța, că atitudinea mea din viitor va reda colegilor mei de luptă și poporului românesc înțelegerea încredere ce au avut în mine și mă va face eardă vrednic de toată iubirea, de care m-au dat atâtea dovezi”...

Nu!!... Ci părintele Lucaciu se mulțumește a defini planul trădării misereabile al confreriei Brote—Slavici—August Munteanu „o idee politică”, pe care n'o aproabă, deoarece-ce e „absurdă”!!!

Cum? atâta numai, părinte??!

Apoi pe noi atâta nu ne satisface!

Și nu ne satisface, pentru-că toate infamiile nu se numesc idei politice, ear' d-ta, părinte, în alte împrejurări și în contra altor oameni, cari nu se făcuseră vinovați cu nimic, ci stăteau ca niște stăpânii la posturile lor, ai întrebunții expresii cu mult mai energice, cu mult mai drastice, precum ar fi de pildă: „abus”, „seducere criminală”, etc. etc.

Deși acesta e punctul esențial al întregii afaceri, — chipul cum părintele Lucaciu consideră planul de trădare al numitei consorterii, — trebuie să spunem, că nici celelalte chestii, pe care d-sa le atinge în lunga d-sale scrisoare, nu ne satisfac.

Așa, d-sa care trebuie să se scuse pe d-sa, găsește cu cale să acuze pe alții;

— d-sa crede nimerit să invoace mărturia membrilor din comitet, că inima i-ar fi sângerat sfâșiată de durere nu mai știm în ce zi, deși știe bine, că membrii comitetului n'ar pute mărturisii nimic în favoarea d-sale, cu gând și suflet liniștit; — d-sa, în scrisoarea d-sale, siluește pe multe locuri adevărul faptelor, dându-le interpretări și restălăcări, pe care d-sa însuși nu le crede...

Și, culmea: d-sa, care n'a voit să iscălească „așa ceva” (adecă Manifestul!) „într-o situație așa de critică”, vine astăzi și supra-licitează, când e vorba de intransigență, pe cei cari l-au iscălit, dă mai mult decât toată lumea; d-sa are vederile d-sale aparte, are chiar un proiect de manifest, altul, — și care, — durere! — s'a rățecit printre hârtiile d-sale!

Noi rostul acestora nu-l înțelegem; noi locul lor nu-l aflăm potrivit într-o scrisoare de revenire.

Noi știm un lucru, politicește vorbind:

Noi știm, că părintele Lucaciu, cât timp s'a găsit în consorteria Brote—Slavici—August Munteanu, a fost într-o reatovărie și și-a pus numele și autoritatea sa, — conștient sau inconștient, — în serviciul unei acțiuni rele; și o asemenea... cum se-i zicem?... o asemenea „eroare”, trebuie să fie expiată nu cu provocări, nu cu acușări aduse altora, nici cu supra-licitări de intransigență, — ci „cu sinceritate și cu onestitate”.

Pe de altă parte, oare politică, preconisată de părintele, ori-cât de intransigentă, în împrejurările de față și în chipul misterios în care se anunță, nu poate fi primită decât cu beneficiu de inventar.

Părintele nu trebuie să se îndoiască de nimenea și de nimic; părintele poate să se facă, dar' să facă, ceea-ce majoritatea comitetului va decide; și națiunea îi va fi mulțumitoare. Mai mult decât atâta nu-l cere nimenea, — și nu vedem nici o trebuință ca părintele să facă vre-un exces de zel pripit și inutil în ori-ce direcție ar fi.

Părintele zice, că „a sosit timpul ca comitetul național, prin un cuvânt oportunității, de toți așteptat, să lamurească situațiunea și cu puteri unite să mergem înainte, cu onestitate și sinceritate”.

Noi credem că părintele greșește.

Comitetul național și-a făcut datoria; el și-a zis cuvântul său, pe care guver-

nul din Budapesta l-a găsit atât de „oportunită”, încât cei cari l-au zis parte au intrat, parte vor intra în curând în temnițele ordinare.

Comitetul național, în marginile puterilor și mijloacelor sale, își va face și de aci înainte întreagă datoria; — și nimenea nu are dreptul să se îndoiască de aceasta, cu atât mai puțin părintele Lucaciu.

Un cuvânt „oportunită” și mai ales „potrivit” trebuie într'adevăr să fie spus. Dar' să fie spus de cei cari au făcut intrigile, de cei cari au provocat disordinile și le-au alimentat în tot chipul. Un cuvânt „oportunită” și potrivit — se-l spună cei cari au semănat discordie în rindurile noastre, cei cari au sedus și năucit pe naivi, cei cari ne au ținut pe loc luni întregi într-o luptă nenorocită, unde era angajată onoarea partidului național și viitorul cauzei noastre; se spună cuvântul acela „oportunită și potrivit” cei cari prin purtarea lor au zadărnicit o mulțime de acțiuni, pe care acum mai mult decât ori-când eram datori să le facem, asumându-și astfel o mare și grea răspundere în fața națiunii.

Și pentru-ca o deservită încredere să se restabilească, și pentru-ca cel puțin de aci înainte să putem merge mână în mână, acest cuvânt „oportunită și potrivit” să fie spus nu cu frase bombastice, nu cu întortocheri de vorbe, nu cu impleteciri de situații, nu cu escamotări de adevăruri faprice, nu cu argumentări trase de pâr, nu cu învinovățiri aduse celor cari au rămas credincioși la locul lor de onoare; — ci cu inimă largă și deschisă, — „cu sinceritate și onestitate”.

Delegațiunile și milleniul. Ziarele maghiare își exprimă dorința, ca delegațiunile din ăstă să se întrunească încă în Main, fiindcă se țin la Pesta și astfel delegații austriaci, nolens volens, ar asista și ei la milleniu.

Această dorință e totodată și un mijloc de presiune asupra opoziției maghiare, ca să nu împedecă trecerea graniței peste discutarea bugetului, fiindcă până-ce nu se vor fi sfârșit dezbaterile acestea, nici delegațiunile nu se pot întruni.

Ferii parlamentare. Astăzi se țin ultima ședință în camera din Pesta. După aceea se încep feriele de Paști, cari vor ține până la 8 Aprilie — Și ce pagubă dacă ar ține mai mult?

Conferența dela Buda.

Reproducem deo-ădată, după „Pester Lloyd”, fără comentarii cele petrecute în conferența Sărbilor convocată de Bánffy. Raportul e foarte lung și are înfățișare de veracitate.

Conferența s'a început la 4 1/2 ore după amiază și au fost de față: Bánffy; banul Croației; ministrul Wlassics; patriarhul Brancovici; șeful de secțiune croat Stankovici; presidentul dietei croate Diurdievici; 15 deputați sârbi ai dietei din Budapesta; următorii Sârbi bine cunoscuți, dar' foarte oportuniști: Dumcia (St-Andreiu); Maximovici (Zombor); Vuchicevici și Vuceticici (Novi-Sad); baronul Jivkovici (Zagreb); în sfârșit din partea „secțiunii pentru afacerile bisericii sârbești”: șeful ei, consilierul ministerial Dárday și un funcționar Iovanovici.

Salutând pe cei veniți, Bánffy declară, că conferența s'a născut din așteptarea greutăților, pe care guvernul le-a întâmpinat ani de-ăndul în procedarea sa față cu autonomia bisericii sârbești. Ar dori să așteptările respective ale celor de față (!), mai ales în direcțiunea, dacă este de dorit convocarea congresului bisericesc și dacă ar fi prospecte, a ajunge, pe calea congresului, la sanarea neajunsurilor de azi și la crearea unui statut bisericesc unificat pentru autonomia bisericească, pentru-ca astfel să înceteze actualele contradicții, greutăți și frecări între guvern și organele autonome, precum și în stul acestor din urmă.

Vuchicevici, mulțumind lui Bánffy pentru „bunavoință”, expune: Baza legală a autonomiei bisericii sârbești este art. IX. al legii din 1868; dar' până acuma nu era cu chip a încheia în mod unificat s'au a deservit autonomia pentru două motive. Primul motiv zace în greutatea de a crol o graniță potrivită între caracterul arhieresc al bisericii și între influența elementului mirean. Pe deoparte ierarhia accentua mai nainte prea mult punctul de vedere clerical, ear' pe de alta laici accentuau pre mult suveranitatea poporului. Cu timpul, aceste două curente se apropiară în mod simțitor, mai ales de când cu ocuparea scaunului metropolitan de către actualul patriarh. A doua dificultate stă în prea întinsa influențare a activității organelor autonome din partea guvernului. Articul IX. al legii din 1868 a garantat regularea independentă, liberă a agendelor prin organele autonome ale bisericii; dar' cu timpul și la urmă guvernul și-a arogat dreptul de ultima instanță în toate aface-

FOITA „TRIBUNEI”.

Păstravul.

— Schiță. —

De

André Theuriel.

(Urmare și fine.)

Pe picioare nu purta ciorapi și numai goale se aflau în niște ciobote de bărbat. Un pieptar sur și o rochie roșie, ascundeau membrele-i ostenite și sinu-i ficioresc. Arșița soarelui și calea lungă o făcuseră roșie ca para focului; ochii ei negri străluceau ca două lumini sub sprâncenele-i negre.

Fata abia putea respira și gura-i de jumătate deschisă îi tremura.

— „Ce înseamnă șgomotul acesta? murmură judele, înțelegând fruntea.

— E fata cărbunarului, răspunde actualul Toucheboeuf, a sosit la judecătorie îndată după-ce te-ai fost depărtat; și a alergat după mine până aci, ca să-i ascultă fasionările.

— Aha, murmură judecătorul, acuma deodată te grabiești, fată, după-ce trei zile întregi ne-ai lăsat să te așteptăm. De ce n'ai venit îndată după citarea mea?

— Aveam cauzele mele, răspunde ea, aruncând o privire fugitivă la masa încărcată și la cei doi bărbați.

— Le vom afla numai decât, cauzele tale, răspunde furios judele, și-ți va părea apoi rău! — Își scoase ciasornicul: Zece și patruzeci și cinci. Mai avem timp...

Toucheboeuf în odaia de-a lăturea vei găsi toate cele de lipsă pentru scris. ...Vom asculta-o dară.

Actualul ocupase cu actele și recușitele sale de scris un colț de masă și cu peana după ureche aștepta la ceea-ce avea să urmeze. Domnul Sourdat zăcea întins în scaunul său de trestie și cu ochii sei nesimțitori și nemiloși se uita țintă la fata, care sta drept în fața lui.

— Numele tău? o întrebă aspru.

— Melania Sacael.

— Etatea și locuința?

— Șesessprezece ani. Locuiesc la tatăl meu, care arde cărbuni lângă Onze-Fontaines.

— Juri, că vei spune adevărul.

— Pentru aceea am venit.

— Rădăcă-ți mâna!... Așadară... În noaptea dela 2 spre 3 l. c. ai fost acasă. În apropierea caselor voastre a fost omorât forestierul Seurrot. ..Spune, ce știi despre acest omor.

— Acea, ce știi, o se v'o spun. Lucrătorii nostri s'au fost depărtat, ca să ducă cărbuni la Stenay și eu păziam casele. Cătri două ore, chiar când dispărea luna, trecea pe lângă coliba noastră Mauchin, care e tăietor de lemne în Ire! „Ce te-a scos așa de timpuriu din pat?” l-am întrebat eu. „Cei de acasă sânt sănătoși?” — „Nu”, mi-a răspuns el. „Nevasta mea are friguri, și băieții creapă de foame; n'avem nici o bucată de pâine acasă și mă duc se v'd, de voi pute împușca un iepure și să-l vând mâne în Marville”. După aceasta s'a depărtat înspre Onze-Fontaines. L-am pierdut din vedere, dar' nu mult după

acea, vântul sufla tare, am auzit deodată o împușcătură. În momentul următor sbură un glonț pe dinaintea colibei noastre. Doi fuși se certau. „Mișelule”, striga forestierul, „te voi înveța eu!” — „Seurrot”, se ruga celalalt, „lasă-mi cel puțin iepurele, coplii mei strigă după pâine!” — „Mergi la draci!” — Apoi au năvălit unul asupra celuilalt; două împușcături resunară prin tăcerea nopții... Deodată a strigat forestierul „Ah” și a căzut la pământ. Eu, asudând de frică, mă ghemisem în cornul cel mai depărtat al colibei noastre. Mauchin într'acea a scăpat în tufiș și de atunci e în siguranță în Belgia. Atâtea-i tot.

— Al naibii, strigă judecătorul mâniș, de ce n'ai venit s'o spui aceasta îndată-ce ai primit citarea.

— Aceasta n'a fost lucrul meu... și afară de acea n'am voit să-l spun pe Mauchin.

— În adevăr? Și totuși și-ai schimbat azi-dimineață părerea.

— Fiindcă am auzit, că e acusat Gustin.

— Cine e Gustin?

Fata roși perplexă și zise încet:

— „E unul dintre lucrătorii nostri, un om, care nici unei muște nu i-ar face rău... Vezi zise apoi mișcat, când au hotărât să-l tortureze pentru crima comisă de altul, am simțit un junghiu în inimă; mi-am luat picioarele între mâini și am fugit, am sburat... N'am simțit nici o osteneală, și așa fi fugit încă până la ziua de apoi, dacă ar fi trebuit, căci e așa de adevărat că jerul, că Gustin nu e vinovat!... Sânt gata să jur, cu mâna în foc”.

Vorbia cu o emoțiune sinceră, care o făcea în butul veștimintelor ei rupte frumoasă;

elocința ei sâlbatică atât de mult vorbea pentru adevărul celor spuse, încât și cel mai sever judecător ar fi fost mișcat de tăria, cu care-l apăra pe Gustin.

— Mai încet, zise dl Sourdat, pe când ea deodată pâlă și începă a șovăi. Ce ți-e?

Fata deveni și mai palidă și fiori răci îi cutremurau trupul.

— Amețesc, nu mai pot, borborosi cu grea.”

Judecătorul îi întinse spărit un pahar cu vin.

— Bea aceasta în grabă!

Domnul Sourdat era ca trăsnit și vederea fetei care amenința a se bolnăvi, îl aduse în perplexitate. Nu-i răi păsa de bucătăreasa ocupată cu pregătirea mâncărilor și nevoind să o conturbe, ceru sfat dela actualul, care afară de sine rodea la coudeiu.

„E numai amețelă” zise acesta. „poate are lipsă de mâncare?”

— Ți-e foame? o întrebă judecătorul.

Ea dădu din cap, că da.

— Iartă-mă, răspunde ea cu vocea aproape stinsă, de ieri n'am mâncat nimica... Aceasta e cauza amețelii.”

Domnul Sourdat se cutremură. Pentru prima-ora în viața sa simția, că i-se înmoaie inima. Se cugeta, cum a venit această fată slabă trei miluri, numai spre a scăpa pe iubitul ei din ghiarele justiției... Trei miluri în arșița soarelui și încă așa de tinărlă... Aceasta îi emoționă adânc. În perplexitatea sa aruncă o privire fără speranță la masa încărcată — Salată? Răci?... Nu, aceste erau

n numai pentru oameni deja satui. Dar' ce v'd? Eroc și cu abnegațiune luă blidul, în care zăcea păstravul, și tăind pentru fata de cărbunar o bucată mare, o făcu să se pună la masă.

— Măncăcă, zise sforțat.

Aceasta nu trebuia să o zică a doua-ora. Măncă cu poftă și sfioasă. În câteva minute farfuria era goală și dl Sourdat, dornic până la extrem, o umplu din nou.

Actualul Toucheboeuf își deschise gura și ochii nu-l mai înțelegea. Admira, nu fără oare-care simțământ de părere de rău, apetitul fetei, care măncă pește fără multe vorbe, ca și-când ar fi fost o scrubie. Năcăjit borborosi încet: „Totuși e pagubă... Un păstrav așa de frumos”.

În acest moment se deschise ușa. Al treilea oaspe, preotul dela St-Victor, în ornat nou, cu pălăria sub braț. Intră în sală și rămase uimit la respectul străin.

— Prea târziu, părinte, murmură dl Sourdat. „Nimic nu mai e de văzut din păstrav... Apoi îi povestii istoria fetei de cărbunar.

Preotul scoase un suspin; înțelese mărimea jertfei, și de jumătate emoționat, de jumătate rîzând, îl lavi pe umeri:

— Domnule Nemoriu Sourdat striga tare...ești mai bun decât crezi. Într'adevăr, ți zic d-tale, toate păcatele lăcomiei se ți-se ierte, pentru păstravul pe care nu l'am mâncat.

M. Aegea.

rile. Oratorul aduce ca dovadă mai multe exemple, din care reiese, că autonomia există numai după nume, în fapt însă nu... Trebuie deci ca art. IX. al legii din 1868 să-și recapete deplina sa valoare reală. Oratorul recomandă guvernului să observe față cu Sârbi o prevenit sinceră, plină de încredere... La sfârșit vorbește pentru convocarea congresului.

Bánffy, zice că și guvernul stă pe baza sus amintitului articol de lege și planuiește reforma autonomiei bisericii sârbești numai pe baza legală. Nu vrea să preîntâmpine declarațiile oratorilor, dar crede (**Bánffy**), că momentele politice nu pot fi (!) datătoare de ton în autonomie.

Banul Hódvály mulțumește pentru câteva cuvinte lămuritoare din partea lui **Vuchicevici** pe adresa sa și zice, că în cadrul autonomiei bisericii sârbești el procedează în totdeauna numai în deplină înțelegere cu guvernul comun.

Dumcia (boer) și el mulțumește mai întâi lui **Bánffy**, pentru convocarea conferinței... Întreg poporul sârbesc dorește convocarea congresului bisericesc, dar nici el, oratorul, n'ar fi în stare să spună la sigur, oare ar succeda a găsi o majoritate îndestulătoare pentru o completă reformă a autonomiei...

Diurcovič (deputat) se alătură la expunerile principiilor lui **Vuchicevici**.... Afiă, că statutul din 1874, precum și proiectul de statut din 1892 stă în contradicție cu firea lăuntrică a bisericii orientale-ortodoxe și că actuala ei organizație autonomă nu este capabilă de acțiune și nu e potrivită scopului. Autonomia bisericii sârbești a răsarit în era liberală din anii șezeci pe baza aproape social-democratică, ceea ce se bate direct în capete cu fondul conservativ al bisericii ortodoxe. Reforma autonomiei, trebuie deci să se întreprindă din fundament chiar... Oratorul este pentru convocarea congresului, dar numai spre rezolvirea agendelor curente (!); reformele radicale, trebuie să fie lăsate pentru mai târziu; deocamdată să se mulțumească cu paliative.

Maximovici își ține de datorință a pune pe tapet în mod deschis plângerile poporului sârbesc. *„Cel mai mare rău pe terenul autonomiei este căderea dreptului de priveghere a statului din partea guvernelor respective. Pentru un astfel de amestec nu se găsește analogie pe alte terenuri, nici privitor la alte legi ale statului. Biserica națională românească este mult mai puțin stânginită în autonomia ei; acolo dreptul de supraveghere a statului este foarte restrins. Oratorul se pronunță pentru convocarea după regulă a congresului. Până acum a fost întotdeauna convocat numai spre a alege pe patriarh sau din ori-și-care motive politice. Ori de câte ori s'a motivat neconvocarea din cauza lipsei de fonduri spre acest scop, n'a fost decât un pretext. Oratorul cere asigurarea libertății de credință și de conștiință pentru poporul sârbesc în aceeași măsură, ca și pentru celelalte confesiuni recipiate; pe urmă observarea riguroasă a actualelor statute ale autonomiei bisericești și încetarea amestecului din partea guvernului, care amestec face iluzorii toate drepturile autonomiei.*

Cere la sfârșit convocarea congresului, unde după părerea sa, s'ar pute desigur ajunge la rezultatul dorit.

Vucetici se declară pe deplin înțeles cu oratorul precedent. Causa principală a răului stă în clausula octroată despre supraveghere în statutul din 1875, care a dus la amestecul din partea guvernului până în cele mai neînsemnate afaceri. În realitate, azi nu există nici un fel de autonomie. Congreselor s'a pus întotdeauna pedici în cale și statutele votate, în ciuda promisiunilor date, n'au fost sancționate. Oratorul aduce pilde din istorie întru sparginirea spuselor sale, se pronunță pentru convocarea congresului, speră în lucrarea lui rodnică, mai ales dacă amestecul guvernului va înceta și vor fi sancționate statutele și normalile neresolvate de ani de zile.

Deputatul **Draculici** consimte pe deplin cu cele expuse de cei din urmă doi antevorbitori și constată, că convocarea congresului se cere unanim din partea celor de față. Statutele elaborate, contra cărora nu există obiecțiuni, ar trebui să fie așternute Coroanei spre sancțiune și apoi puse în practică. Nu mai astfel se va pute recăștiga încrederea poporului sârbesc în interesul statului. Înainte de toate guvernul trebuie să respecte riguros legile existente, ear' nu a schimba după plac conclusele organelor autonome și a cere apoi executarea lor.

Bánffy cere, că guvernul „trebuie să aibă câteva garanții pentru lucrarea rodnică a congresului”, dacă ar fi să recomande Coroanei convocarea lui... Guvernul nu se gândește la a octroi nici un fel de statut; el stă pe baza legii (!!).

Baronul **Jivković** expune, că constituția bisericii sârbești și-a luat naștere pe baza

legală, și numai pe această basă se poate desvolta și mai departe. Cine vrea reforme radicale, să indice și timpul potrivit; amfina *ad calendar grecas* nu duce la nici o ispravă. Oratorul asigură, că convingerea privitor la reformele de introdus devine tot mai generală și că la congresul ce ar trebui să fie convocat la ori-ce cas, se va găsi o dispoziție mai bună de spirite, decât până acum....

Dárday „crede”, că nu există autonomie bisericească, care ar fi așezată pe baze așa de largi, cum este cea sârbească. Organizația internă a ei îngreunează ori-ce administrație (!!!), e prea complicată și duce la conflicte nesfârșite. Guvernul n'ar pute lua răspundere (!!) pentru un congres despre care se poate prevedea, că va eșua fără rezultat... Românii își întocmiseră la timpul său un statut unificat; de aceea funcționează autonomia lor fără frecări și conflicte (!!).

După câteva observații (dar „**P. Lloyd**” nu le spune. Red. „**Tribunei**”) din partea lui **Vucetici** și **Maximovici**,

Bánffy observă, că Sârbi poartă vina, dacă nu-și întocmiseră la timpul său un statut unificat; a fost greșeală de a-l acorda și azi ministrul-president n'ar recomanda autonomia Românilor spre sancțiune. Resumează părerile exprimate; din declarațiile vorbitorilor însă n'a putut dobândi convingerea „deplină”, că congresul ar pute și ar duce chiar și la îndeplinire reformarea autonomiei. Prin urmare zice, **Bánffy**, în conțelegere cu ministrul instrucțiunii publice „**P. Lloyd**” nu zice: „ministrul cultelor”, pe semne fiindcă are să dispară resortul cultelor din ocăruierea jidano-liberală cu totul. Red. „**Trib.**”) și cu banul voiu „studia” chestiunea și „apoi pe urmă” voiu „hotărâ” despre chemarea congresului. Ea ar contribui, negreșit, — tot el spune, — întru liniștirea opiniei publice printre Sârbi; dar guvernul nu urmărește (!) în această chestie nici un fel de scop politic (!!!) și-l va convoca, poate, și în cazul, dacă s'ar dovedi ca consult a-l însărcina măcar cu rezolvirea agendelor îngreunabile; ear' reformele radicale a le lăsa pentru un timp mai târziu.

Ministrul mulțumește oratorilor și conferința se sfârșește la orele 7 cu strigăte de *Eljen* pe adresa lui **Bánffy**.

Împăcare ??

Ziarul „*Zina*”, organul democrației radicale din România, publică, în numărul său de Marți, 12/24 Martie, un articol intitulat „*În chestia națională*”, care, intrând cu totul în vederile noastre, îl reproducem în întregimea lui în coloanele „*Tribunei*”. — Eată acel articol:

Sunt oameni cari cred, de bună credință, în posibilitatea unei apropiate împăcări a Românilor din Transilvania și Ungaria cu Maghiarii. Unii din ei cred chiar în eficacitatea formulei găsite de d-nii Sturdza—Brote: o lege electorală „europenească”, care se facă Românilor și celorlalte naționalități din Ungaria posibilă intrarea în dieta din Budapesta.

Ori-cât de puțin ar fi cei cari cred acest lucru, totuși socotim că e bine să le dovedim, că credința lor e o iluzie, o utopie.

Mai întâi, Români, ca partid național, sunt bine organizați. Conferențele lor sunt niște adevărate parlamente. Membrii conferențelor, — delegații, — sunt aleși de către alegătorii români, cari dela 1869, în urma conferinței dela Mercurea, nu iau parte la alegerile generale pentru dietă. Comitetul național e un adevărat minister. Și dacă hotărârile conferenței n'au puterea de legi, este numai pentru-că comitetului îi lipsește puterea de a le sancționa. Pe aceleași baze — fie zis în trecut — se organizează acum și celelalte naționalități, și mai ales Slovacia, cari au luat organizația Românilor ca model.

Așa fiind, cine poate face o înțelegere cu Maghiarii, sacrificând programul din 1881? D-nii Sturdza, Brote, Slavici, Bianu etc.? Nu! D-nii Rațiu, Coroiu, Mihali... comitetul național? Earăși nu! Tot ce pot face acești domni este să trateze cu guvernul maghiar o împăcare pe bazele programului din 1881. Programul însuși nu poate să-l modifice decât o altă conferință, compusă din delegații cetățenilor români de peste munți. Ori-ce învoeală s'ar face în afară de program, ar obliga cel mult pe cei-ce ar face-o, nu însă poporul român.

Noi, din partea noastră, credem a ști, că Români nu sunt osteniți de luptă și nici dispuși a părăsi programul lor, care, după cum se exprimă ultimul Manifest al membrilor comitetului, reprezintă un minimum de revendicări ale națiunii române.

Eată dar' întâia dificultate.

Se admitem însă, că s'ar ține o conferință, care ar modifica programul din 1881. Rămâne o altă greutate: Români nu se mai încred în promisiunile guvernelor maghiare,

pentru-că istoricește e dovedit, că ele au căutat să-și înșele. Încercările de împăcare nu se fac acum pentru întâia-și-dată. S'au făcut la 1848, când emigrații noștri Bălcescu, Boliaș, etc. sfătuiu pe Români să meargă cu Kossuth contra Austriacilor; s'au făcut de atunci neconținți; s'au făcut chiar dela constituirea actualului comitet de câteva-ori. Dar nu s'a putut ajunge la nici un rezultat, pentru-că totdeauna guvernele maghiare aveau gânduri rezervate, nici-odată ele n'au fost sincere și hotărâte în tratările lor, totdeauna au înșelat pe cei cu cari tratau.

Astăzi Români sunt sceptici față cu promisiunile Ungurilor; ei vor fapte, ei vor o întreagă schimbare a direcției politice, care să le redea încrederea în sinceritatea conțenilor lor maghiari; ei sunt mai lesne inclinați a crede, că drepturile lor și-le vor dobândi prin luptă, decât prin bunăvoința guvernelor din Budapesta.

Să ne închipuim însă, că și această dificultate ar fi înlăturată, că adevărații Români ar uita toate tragerile pe sfoară din trecut și ar avé încredere în toate promisiunile Ungurilor.

Rămâne și în cazul acesta întrebarea, dacă pot ei renunța la toate postulatele lor în schimbul unei legi electorale „europenești”? Răspunsul la această întrebare nu poate fi decât hotărâtor negativ; căci dacă guvernul unguresc nu vrea nici măcar să stea de vorbă cu Români, întru cât aceștia mențin punctul 1 al programului, — autonomia Transilvaniei, — sub cuvânt că acest punct cuprinde un desiderat antipatriotic, știrbirea naționalității Ungariei, etc. (deși marele principat al Transilvaniei a fost peste două sute de ani autonom și numai dela 1866 a fost alipit Ungariei, fără consimțământul, ba chiar contra voinței exprese a națiunii române), nu tot așa e și cu celelalte 8 puncte: limba română în administrație și justiție în ținuturile locuite de Români, revizuirea legii de egală îndreptățire a naționalităților în favoarea acestora, autonomia bisericii și școalelor confesionale, curmarea tendințelor de maghiarizare, etc.

Români nu pot să abandoneze tot programul lor de dragul unei legi electorale, fie ea cât de „europenească”.

„Crearea unei legi electorale pe baza sufragiului universal, sau cel puțin ca fie-care cetățean care e supus la dare directă, să fie investit cu drept de alegere”, e un punct de program (punctul al 6-lea) și nu e admisibil ca Români să le părăsească pe toate celelalte pentru a obține realizarea acestuia.

Deci, — altă dificultate!

Să ne închipuim însă, că Români și cu aceasta se învoiesc (am făcut deja cam prea multe închipuiri pentru necesitatea argumentațiunii noastre)

Împăcarea totuși nu se va pute face, pentru bunul cuvânt, că Unguri nu vor da nici-odată de bunăvoie o lege electorală favorabilă naționalităților.

Să dovedim.

E lucru știut și probat cu statisticele oficiale ungurești chiar, că Maghiarii sunt în minoritate în Ungaria, față cu Români, Sârbi, Slovaci și Croații.

Urmează de aci că naționalitățile fiind reprezentate în dieta din Budapesta în proporție cu însemnătatea lor numerică, Maghiarii ar fi puși în minoritate. Reprezentanții naționalităților s'ar uni între ei pentru a pune frâu hegemoniei maghiare și a face ca egală îndreptățire a naționalităților să fie o realitate.

Trebuie să nu cunoască cineva de loc pe Maghiari, pentru a-și închipui, că ei se vor învol la această lovitură de moarte, dată politicii lor de maghiarizare, de extensiune și de întărire a elementului lor național.

Facem în fine o ultimă și absurdă supoziție, — ne închipuim că Maghiarii se vor învol și la aceasta și că în noua stare de lucruri ce s'ar crea, naționalitățile care constituiesc Ungaria, fiind satisfăcute, lupta de naționalitate va înceta și va fi înlocuită cu adevărată luptă constituțională

Întrebarea e: cine va îndrăzni să facă pasul acesta? Care guvern, care om politic al Ungariei va da o lege electorală favorabilă naționalităților?

Face-va o astfel de lege partidul liberal, actualmintea la putere, dl **Bánffy**, cu care dl Sturdza tratează împăcarea?

Mare copilărie! enormă rătăcire!

Din cei peste 400 de reprezentanți din dietă, guvernul cârmuiește cu o majoritate ridicolă, de 15 — 20 de voturi. Și de unde își recrutează el și această majoritate? Tocmai din comitatele electorale române, slovace și sârbești!

Ungaria propriu zisă e kossuthistă Partidul liberal, stăt de vrășmaș naționalităților, e susținut prin reprezentanți aleși de naționalități. Legea electorală în vigoare și împărțirea arbitrară a cercurilor electorale permite și această anomalie.

Cum stau, într'adevăr, acum lucrurile din acest punct de vedere?

Eată cum: cereurile electorale în Ungaria propriu zisă sânt cu mult mai mici decât în Transilvania sau în Slovăcie și un reprezentant din aceste părți, reprezintă de zece ori, cel puțin, mai mulți cetățeni. Afară de aceasta, împărțirea cercurilor e așa făcută, încât o cartă electorală a Transilvaniei, prezintă o înfățișare din cele mai strâni: localitățile unde se găsește o populație română compactă, sânt bucătățite și bucățile alăturate la câte un centru maghiar, căruia legea îi mai dă o sumă de alte avantajii. Unii alegători trebuie să meargă câte 3—4 zile dela locuințele lor până la centrul, unde trebuie să voteze, și dela o depărtare de câteva ore se află un alt centru electoral. Să mai adăugăm orgiile, bătăile sângeroase și crimele, cari nicăierea nu sânt mai în floare ca în Ungaria, pe timpul alegerilor.

Astfel, guvernul liberal al lui **Bánffy**, care nu poate obține decât într'un chip sporadic câte un scaun ici-colea în Ungaria propriu zisă, alege unanimități în părțile populate de naționalitățile nemaghiare și își fabrică șubreda majoritate pe care se sprijinește.

Așa fiind, ar fi o naivitate să cedem că dl **Bánffy**, sau actualul guven se va învol, să facă o reformă electorală serioasă și favorabilă naționalităților. El și-ar tăia creanga de sub picioare, și-ar iscăli singur decretul de moarte. El domnul **Bánffy**, ori-cât de sârac cu dușul ar fi în alte privințe, e destul de șiret și destul de „liberal”, ca să nu facă una ca asta.

Ce poate se face dl **Bánffy** și partidul său în materie de reformă a legii electorale. Să sporească cel mult numărul reprezentanților în părțile locuite de naționalități, dar numai ca să-și oprească și majoritatea pe care se sprijinește. Încolo dl **Bánffy** va menține toate celelalte înfățișări ale legii, de care e vorba: Aceleași împărțiri de cercuri electorale, în același spirit și cu același scop făcute; ear' în practica alegerilor, aceleași presiuni, aceleași orgii, aceleași corupții, bătăi și crime.

O reformă a legii electorale se va face, — domnul Sturdza o știe foarte bine, — cu sau fără intervenția d-sale, cu sau fără mijlocirea domnului Brote, cu sau fără renunțarea Românilor la programul lor național. Se va face, fiindcă o cer kossuthiști, Apponyiști, partidul popular, partidul liberal însuși; se va face pentru-că, într'un cavent, o cer toate partidele și toți oamenii politici ai Ungurilor.

Dar' această reformă nu va avé în vedere interesele naționalităților, ei va fi ostilă lor. Fie că va rămâne mai departe în vigoare sistemul censitar, fie că se va introduce sufragiul universal cu pluralitatea voturilor, — reformă preconisată de Toroczkay, implegat la secțiunea naționalităților dela ministerul de interne și care ar intra mai mult în vederile guvernului, — aceleași nedreptăți strigătoare se vor menține, aceleași soarte va fi rezervată naționalităților. Cu ori-ce reformă Unguri au căutat totdeauna să se întărească pe ei și să slăbească pe celelalte popoare din stat; și nu tocmai acum vor face o excepție la politica lor.

A! dacă ar fi vorba de o reformă serioasă a legii electorale și de alegeri libere Români ar lua de sigur din nou în desbatere chestiunea participării în alegeri, și o conferință națională ar decide reluarea activității. Dar' se nu ne facem iluzii. Deocamdată nici vorbă nu poate fi de așa ceva.

Lupta va continua de sigur pe aceleași baze, ca și până acum.

Pasivitatea Românilor de altmintrelea nu însemnează mortificare: însemnează numai o hotărâtă protestare în contra sistemului, de a se conduce afacerile publice în Ungaria, de a se fabrica și aplica legile.

Români vor lucra, din ce în ce cu mai multă energie la consolidarea organizației lor, și la cimentarea legăturilor lor cu celelalte naționalități din Ungaria. Și dacă nu vor pute pătunde în parlament, se va ști cel puțin, că în constituționala și liberala Ungarie, celor trei naționalități, cari reprezintă majoritatea populațiunii statului, nu le este iertat să fie reprezentate în dietă, și că o singură naționalitate — Maghiarii — face legi pe seama celorlalte.

Legile acestea vor avé de bună-seamă, putere obligatorie și cetățenii nemaghiari le vor observa; ele nu vor avé însă nici o putere morală, pentru-că în definitiv, nu se pot angagia 10 milioane de oameni prin niște legi alcătuite de reprezentanții altor 5—6 milioane.

În resumat, noi credem, că o împăcare a Românilor din Transilvania și Ungaria cu Unguri, e cu neputință în împregiurările de față; credem că Români nu vor sacrifica programul lor și nu se vor mulțumi cu o reformă electorală; credem, că Unguri, la rândul lor, nu

vor ceda nimic, nici chir o reformă electorală serioasă și dreaptă pentru toți cetățenii Ungariei; credem, că lupta între Români și Unguri va continua, și că Români, în cele din urmă, în o strânsă alianță cu Slovaci și cu Sârbi, vor învinge ori-cât de mari ar fi greutățile luptei; și mai credem că domni Sturdza, Brote, Slavici și toți cei-ce fără nici o chemare se amestecă unde nu le ferbe oala și unde nu se pricepe, se fac numai de ris și în fața Românilor și în fața Ungurilor chiar.

Din parlamentul maghiar.

Sedința din 26 l. c.

Se debate restul bugetului de honyezime. La rubrica „trupe” vorbește deputatul **Bolgár**, rugând pe ministrul **Fejérváry** a se exprima asupra rolului ce va avé armata comună și a honyezilor la festivitățile millenare. Oratorul cere, ca un regiment al infanteriei și unul din cavaleria honyezilor să iee parte în „plaine parade” la aceste sărbări. Polemizează apoi cu ministrul cu privire la greutățile ce sânt a se delătura la introducerea artileriei și la crearea trupelor tehnice pentru armata honyezilor. Lucrul ar fi favorizat prin împregiurarea, că sânt foarte multe elemente din armata comună angajiate la honyezi, cari elemente sânt mai inițiate în ale tehnicii și ale artileriei.

Ministrul **Fejérváry** reflectează, că este cu neputință a satisface dorinței lui **Bolgár** în ce privește angajarea alor două regimente din armata honyezilor pentru paradă la milleniu și aceasta din cauză, că ar produce ore-care perturbări. Vorbește apoi despre diferite minușități ce taie în chestiunea honyezimii și îndeosebi despre onoarea și caracterul oficerilor.

După ce se votează toate rubricile bugetului de honyezime, presidentul declară de de exhaustată discuția și pune la ordinea zilei bugetul de agricultură.

După vorbirea referentului **Gajári** urmează expozel lung și profund al ministrului **Darányi**, în care face înainte de toate propunerea, ca pentru congresul internațional al agricultorilor convocăți pentru anul acesta la Budapesta, casa să binevoască a vota suma de 35.000 fl. Vorbește apoi despre toate ramurile resortului său și îndeosebi despre instrucția în școalele de agricultură. Promite că va reorganiza aceste școale, va institui școale elementare și preparandii pregătitoare pentru cele economice; află de necesară înființarea unei școale superioare de agricultură și a unui muzeu de agricultură în Budapesta. Economilor le va ușura creditul prin reformarea însoțirilor. Arată dezvoltarea institutului bacteriologic.

Încât privește chestiunea reînnoirii compromisiului economic cu Austria și toate cele ce cad în cadrul acestei chestiuni, nu poate da deocamdată deslușiri detaliate. Promite însă că la rezolvirea acestor chestiuni va consulta întotdeauna și pe agricultorii din țeară. Cere primirea bugetului.

Bornemisza accentuează, că opoziția a primit de vre-o câțiva ani încoace cu entuziasm toate expozurile ministrilor de agricultură. Dar' nici **Bethlen** nici **Festetich** nu și-au ținut permisiunile date. Cunoscând destoinicia lui **Darányi** sporează ca acesta se va ține de cuvânt și va duce îndeplinire cele promise. Bugetul îl primește. Face propunerea, ca guvernul se pună la dispoziția economilor sare în preț ieftin pentru vite.

*

Tot în 26 l. c. s'a ținut sedință și în casa magnaților, în care s'a discutat și primit legea despre regenerarea viilor. La discuțiune au luat parte contele **Zichy Nándor**, **Koglevich** și ministrul **Lukács**.

Lupta în comitate.

Alegerea din cercul **Sierii**.

Șiria, 24 Martie n.

Ieri în 23 Martie s'a ținut în Șiria a doua alegere de membrii în congre. comitatensă. — Bravii Români Șirieni și de astă-dată, ca la prima alegere s'au arătat conști de toate acțiunile lor. — Vrașmașilor le-au dat de nou o lovire strașnică, ear' iubitorii lor vatavi, la cari cu iubire sinceră aderează — o strălucită și deamă satisfacție.

Pe baza unui protest neîntemeiat al intrigantilor, le-a succedat a exopera neverificarea aleșilor la comitat, și a vedea alegerea din Noemvrie 1895 nimicită.

Sforțările și încercările de corupție din partea contrarilor noștri și a autorităților politice, pentru isbândă la alegerea a doua, pe cât erau de condamnavere, atât erau acelea de ridicole și pentru ei compromițătoare.

Presa facerată asupra votanților în ziua alegerii și până la urnă, era cu ei la fel obraznică și nerușinată — și care provoca cele mai interesante dialoge și hazlii episoade între spionii și gastații protopretorelui dela poartă până la urnă.

Președintele alegerii, care și-a permis îndrăzneala a se gîra chiar la comitat pentru o isbîndă sigură: — a trebuit de-arîndul să asculte hazurile amuzante ale votanților în cari pe baza corupțiilor, a presiiei și a autorității sale și-a așezat încrederea deplină — și se privească de-alungul la căderea rușinoasă ce i-se pregătia și care-l aștepta.

Rezultatul alegerii enunțat de președinte la orele 5 p. m. pentru ei a fost o grea lovire, pentru noi o glorioasă învingere, ear' pentru aleșii din trecut ai poporului o strălucită satisfacție, obținînd votul de iubire și încredere deplină acceiași domni, realegîndu-se din nou domnii: Dr. Stef. C. Pop, adv. în Arad; V. Mangra prof. Arad; Aurel Suciu, adv. Arad; Dr. Ioan Suciu adv. Arad; Dr. Iacob Hotărîn, adv. Sibiu, — pe 6 ani; ear' d-nii S. Raicu, compt. la „Victoria” în Arad și Iuliu Herbai, secretar la „Transilvania” în Arad — pe un period de 3 ani. —

Fulger.

Din România.

Călătoria regelui. „Ziua” din București scrie: „Noi, cu toate desmînțirile liberale, știm că întinerarul călătoriei regale este deja hotărît. Regele se va opri la Viena, unde se va lătuî cu împăratul Austriei; apoi va merge la Abbazia; de acolo pe urmă se va duce la Veneția, unde s'a menagiat o înaltă nire cu împăratul Germaniei și cu regele Italiei. E probabil, că cei trei suverani nu se vor fi întîlnit din întîmplare ca trei comiși-călători, și nu vor schimba numai întrebări și răspunsuri banale asupra sănătății familiilor.

„În cercuri bine informate se spune, că obiectul principal al acestei întrevăderi ar fi tocmai precizarea poziției regatului nostru în combinația centrală.

„De sigur că regele nostru, cu toate desmînțirile foilor liberale, nu va merge să vază pe Umberto numai pentru a-l mîngăia de succesul lui Menelik”.

O nouă reuniune de binefacere

„Zilele acestea s'a înființat în București, între doamnele române, o societate de binefacere, pusă sub ocrotirea A. S. regale principesa Maria, al cărei nume îl și poartă.

„Scopul societății este încurajarea muncii prin ajutarea fetelor române care învață o meserie în școalele publice sau în orice atelier industrial din capitală.

„Comitetul societății este constituit astfel: Președintă de onoare, A. S. R. principesa Maria; președintă, d-na Ecaterina D. Butulescu; vice-președinte, d-nele Veturia dr. Neagoe și Emilia Stroe Popescu; secretare, d-nele Ana D. Furnică și Maria I. Goga; casieră, d-na Maria G. Căciulescu; compt., Elena căpitan Oprescu.

„Membre în comitet sînt d-nele: Sophia M. Bragadiru, Filotea Ath. Savulescu, Elisa I. Manliu, Constanța D. Rosu, Sevasta C. Dăvidescu, Alexan. Gr. Alexandrescu, Maria I. Martinescu, Elena D. Martin, Eleonora P. Georgescu și Speranța dr. Furtună.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” se ocupă în primul seu din nr. 61, cu cele cuprinse în următoarea coridență, publicată în același număr:

Gherla, 22 Martie.

„În 15 Martie Armenii din Gherla, cari se știu gîra de buni patrioți, au sîrbat cu mare tîmbălău. Lumea era curioasă să vadă, ce vor face Românii; curiosității s'a satisfăcut prin aceea, că și între ei s'au aflat trei rătăciți, a căror faptă merită să fie crestată.

„În preșeara de 15 Martie, când banda locală și-a început debutul seu în piață, s'au iluminat casele, ce din ziua precedentă erau impenate cu flămure tricolore ungurești.

„Dintre locuitorii români numai trei au concurs la sîrbare; secretarul episcopesc Porde și ginerele seu A. Ghietie, la cari s'au asociat și al treilea rătăcit, canonicul Alexandru Bene, care voi să fie colacul cu pupăză și să întrecă pe ceilalți doi, nu numai a iluminat, ci și-a pus și flămură tricoloră ungurească pe edificiul seu.

„Alții dintre Români n'au făcut nici o mișcare, despre ce privitorii nu s'au mirat, știindu-le simțimintele și aprobându-le ținuta; au fost însă și de aceia, cari înșiși au apostrofă pe cei trei buni „patrioți”.

„Dreptatea” scrie în nrul 61 despre „Sensus hungaricus”, în care articol caracterizează pe ministrul Fejérváry după cele expuse de „Egyetértés”, care îi imputase ministrului, că în toată pășirea, activitatea și ținuta lui, pe terenul resortului seu, îi lipsește *sensus hungaricus*, adică nota caracteristică națională. „Egyetértés” confundă pe „sensus hungaricus” cu „magyar állam eszeme”, kos-

suthismul identifică aceste două noțiuni. Această confundare cu voia a noțiunilor este ce-i face pe Unguri a juca vecinica duplicitate, îndeosebi cu privire la cuvîntul și noțiunea „magyar”. Ar fi bine să renunțe odată la această duplicitate!

CRONICĂ

Sibiu, 28 Martie n. 1896.

„Alkotmány” despre Brăncuș. Sub titlul „Un curuț-maghiar și un Daco-Român”, „Alkotmány” de Vineri, 27 Martie, scrie următoarele: *Dr. Valeriu Brăncuș* condamnat pentru „Dreptatea” la doi ani temniță, își îndeplinește pedeapsa în temnița din Vaj, unde decăd cu eliberarea memorandumilor. e aproape singur. Istă-toamnă a făcut cunoștință cu Emil Szemecz, redactorul lui „Magyar Allam” cu care Brăncuș a legat o prietenie intimă și deatunci e cel mai strajnic cetitor al lui „Magyar Allam”. Compromisul acesta de prietenie și sederea la olaltă nu a putut dura mult, pentru-că Szemecz a fost agreat. De atunci Brăncuș nu s'a mai întîlnit decît cu dușii fără nici o importanță, cu cari nici nu prea venia la olaltă. Acum însă l'a surprins peste măsură știrea, că Ugron Gábor va veni la Vaj. Când a auzit-o asta, lui Brăncuș i-a căzut foaia din mîna, umbra agitat prin curtea strîmtă în sus și în jos și numai atîta a cuvîntat:

— Numai asta mai lipsia, ca să-mi aducă pe cap pe curuțul asta! Atît însă pot spune, adăugă el, că înzădar își trimite guvernul pe cel mai curuț Ungur al seu, nu cedează; Apoi s'a întors din nou cătră cel ce aduse știrea și surîzînd îi zise:

— Auzi domnule, acestea vor fi interesante dispute parlamentare în temnița de stat din Vaj. Un Ungur-curuț și un Daco-Român! De altmîntreii fii bun și-mi spune, că ministrii duelații când vor veni la Vaj? Nii-cînd n'aș fi gîndit, că în temnița de stat a Vajului, voi avea privilegii se fac cunoștința ca vre-unul doi din ministri.

— Domnule Dr., ministrilor li-se iartă. — Așa, așa, ministrilor extra wurst! zise Brăncuș, după aceea parea că și adăncit în gîndurile, că oare ce fel de poziție se iee față de Ugron.

Baronul Keményi János, deputat liberal în dietă și consilier întîm al Majestății, a răposat în 26 l. c. în Budapesta. Astfel a devenit vacant mandatul de deputat din Teaca, pentru care este deja candidat solgăbirul de acolo, Dósa Endre.

Cununie săsească la milleniu. „Kronstädter Zeitung” a dedicat atențiunea și însemnătatea cuvîntă casului cunoscut cu cununia săsească, descris cu multă bucurie și satisfacție de către foile maghiare. Conștientizată și insistentă, cu care s'a ocupat destoinic organ al verzilor cu acest cas, i'a succes a erua următoarele: Nu o cununie a unei părechi de fapt fidanță este a se sîrși și încă printr'un preot săsesc în Pesta, ci adevărat este numai, că s'a contemplat un conduct de ospet după obiceiurile săsești. Acest conduct a fost contemplat prin directorul seminarului Dr. Teusch, Schuster, Schuller, Wittstock, toți profesori și patrioți sași din Sibiu. Părechea, precum și toți ceilalți factori menți a juca comedia millenară (nu o poți numi altfel!) sînt recrutați din Noul-săseș, lângă Sibiu. Preotul și primarul din comuna aceea au și fost la Băny pentru a lua măsurile amănute de lipsă. — În fața acestora numit ziar săsesc declară: „chiar și un conduct simplu de cununie îl ținem de o inspirație superflă și regretăm vederile sibienilor, cari difer de ale noastre în punctul acesta”. La sfîrșitul articolului foia comunică declarația superintendentului sas: „Sperez, că la această expoziție nu se va prezenta nici un preot săsesc”.

Învitare. P. t. membri din comitetul central al Reunirii române de agricultură din comitatul Sibiuului sînt poștiți la ședința comitetului, ce se va ține Marți, în 19/31 Martie c., la orele 6 seara, în localul „Asociațiunii transilvane”.

Cancelarie advocațială. Dl advocat Dr. Vasile Romancazi din Dej, ne roagă a comunica, că fiind d-sa ales din partea episcopatului din Gherla ca advocat capitular, își va transpune cancelaria în Gherla cu ziua de 1 Aprilie a. c.

Hymen. Din Berlin ni-se anunță logodna d-soarei Maria Hentschel cu dl Nicolae Botezan, locotenent ces. și r. în regimentul 62 de Nr. infanterie.

Neorolog. Subscriși în numele tuturor conșăgenilor, a amicilor și cunoșcătorilor cu adăncă durere aduc la cunoștință moartea prea iubitului și scumpului fii, frate, conșăngan și amic *Vasiliu Bancos*, ascultător în drept de cursul al doilea la universitatea reg. ung. din Budapesta, întemălăit la 18 Martie st. n., 3 ore dim., în anul 21 al etății, în urma unui morb îndelungat de plămîni. Astrucarea osemintelor scumpului defănt se va întempla în 21 Martie st. n. la 12 ore a. m. în cimiterul bisericii gr.-cat. de Selsig, — eară s. liturgie pentru repausul sufletului se va celebra în 23 Martie, 8 ore a. m. Fie-i țîrîna ușoară și memoria binecuvîntată! Selsig, la 18 Martie 1896 n. Ioan Bancos, tată. Sofia Bancos nasc. Morar, frați. George, Ana, Mariș și Anastasia, mămă, și surori; George Morar, moș, Vasile Vaida, preot gr.-cat. în Cristelec, vîr.

La înmormîntarea Drului Ioan cavalier de Zotta, au rostit cuvînte funebre următorii: Părintele-archimandrit Ciuntulesc; părintele-esarch Ioan Procopovici în numele societății politice „Concordia”; deputatul I. Timinski în numele Rutenilor conservatori; procurorul Atanasie Pridie în numele „Societății pentru cultura și literatura poporului român din Bucovina”; studentul în filosofie Ioan cavalier de Cuparencu în numele societății academice „Janimea” și în sfîrșit a facheiat șirul vorbirilor archimandritul Calinescu.

O tristă constatare Noi știam despre compatrioții nostri, că-s orfani și de fire și de gîndire. Acum vine Erdy Lejos și ține, nu în „Schulverein”, ci tocmai în societatea culturală „Kisfaludy” o disertațiune în care dovedește că musica Ungurilor n'are puterea de desvoltare. Parcă-i vedem pe compatrioți cum vor înscena o „măscădru”-adă de s'a duce vestea mai departe de granițele țerii.

Omor ritual. Procesul pentru calumnie publică intentat de Jidana Gizela Adler în contra preotului catolic Fusz János s'a sfîrșit prin osîndirea lui Fusz la 14 zile arest și o amendă de 40 fl.

Peșitor pentru milleniu. Marele derbedeu politic, Pázmándy Dénes, după-cum spun foile maghiare, a ajuns sănătos în Londra, unde umblă din casă în casă pentru a câștiga cercetători pe la milleniu. Până acum a și câștigat 14 membri ai camerei engleze, cari i-au promis, că vor veni la Budapesta, unde se va ține congresul interparlamentar de pace.

Țiganii conscriși. După conscrierea făcută în 1893, numărul Țiganilor e de 274.960 mii, din cari o treime revin pe Ardeal. Dintre copiii obligați a cerceta școala 40.000 n'au mers la școală. Acum guvernul are de gînd, să-i civilizeze și pe Faraoni, din cari, mai știi, o să croască o întreagă falangă de „uj-magyar”.

Femeile se nu fumeze. E mare amărăciunea ce le-a cuprins pe damele dela curtea rusească. Tînera Țarevnă nu le putea suferi, că se fumeze în giurul ei și s'a exprimat, că țigara tocmai așa se potrivește în gura unei femei, ca și sudalma în gura unui bărbat. Fiindcă femeile ruse din societatea înaltă sînt fumătoare pătimașe, se poate închipui resensul ce l-au făcut cuvintele Țarevnei.

L'homme masqué. Personagiul misterios, ce se ascunde sub acest pseudonym își începe astă-seară producțiunile în teatrul orașesc. Măne-seară va fi a doua și ultima producțiune. Aseară am văzut pe acest om mascat, fără mască. El a invitat pe reprezentanții presei din Sibiu la o serată intimă, la hotel „Neurhrer” unde logează. După cină a făcut o admirabilă producțiune în fața reprezentantului „Tribunei”, a celui trimis de „Tageblatt”, și alor 2 oficeri, cari se aflau din întemplare în restaurant. Producțiunile făcute așa în cere restrîns, în nemijlocita apropiere a noastră, ne-a pus în uimire. Publicul le va vedea de seară. L'homme masqué e Francez, născut în Peru și crescut în Franția. Se zice că e marquis după familie și un literat bun, chiar poet. O figură înaltă, cu barbă franceză lungă blondină și ochi „penetrabili”. Din conversațiunea avută se vede într'adevăr, că e de o cultură superioară ilusioniștilor ce se produc ici-colea”.

Din public.*

Mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii școlare ce s'a ținut în sala noului edificiu școlar în ziua de 14/26 Ianuarie a. c., care petrecere s'a dat în favorul bibliotecii școlare, a binevoit a suprasolvi și anume: dl Dr. Victor Mihu, medic cercual 2 fl. Dl primpretor al Mercurei Mangesius 1 fl. 50 cr. Dl Elie Pop, notar 1 fl. 50 cr. Adam Micu, vice-notar 1 fl. Cosiuc din Mercurea 1 fl. Ioan Bozdog 1 fl. Dna Ciugudean, Aldea, notar în Rod, Pál Andras, Bernald, Bartis, pâr. Nicol. Dobrotă și Andreás Sonner câte 50 cr., pentru cari suprasolviri corpul fuv, dela școala capitală din Poiana se simte plăcut îndatorat a aduce on. suprasolveți, precum și tuturor celorlalți binevoitori și spargintori ai acestei cauze, cari au fost prezenți, mulțumirile sale, cu atît mai virtos, căci pe lângă sprijinul material ce l-au dat p. t. domni au contribuit în mod foarte însemnat la ajungerea scopului moral.

Detrăgîndu-se din venitul brut de 78 fl. 56 cr. ce a rezultat speșele de 43 fl. 56 cr., rămîne un venit curat de 35 fl., care sumă s'a depus la cassa de împrumut și păstrare „Mielul” spre fructificare în favorul bibliotecii școlare din loc.

Poiana, 21 Februarie 1896.

Corpul învățitoresc.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacțiunea nu primește răspunderea

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Viena, 28 Martie n. *Quota stabilită de deputațiunea cisleithană este de 41:58.*

Berna, 28 Martie n. Consiliul de stat a ratificat noua convenție de extradare încheiată între Austro-Ungaria și Elveția.

Bibliografie.

A apărut în editura librăriei Carol Müller: „*Un an de lupă*” de A. Vlahuța, 248 pagine, prețul 2 lei 50 bani. Biblioteca pentru toți Nr. 22 Xavier de Maistre: „*Călătoria împregiurului olaltă mele*”, una din operele cele mai fine și vestite ale literaturii franceze, ear' de Ioan Popovici-Bănățeanu a apărut „*Din viețua meseriașilor*”. Novele admirabile ale unui talentat scriitor bănățean și unul din numerii cei mai frumoși și mai interesați ai „Bibliotecii pentru toți”.

Prețul mărfurilor.

Plăta din Sibiu. Dela 27 Martie nou. Grâu frumos/hect. fl. 4.90 până 5.40; grâu mestecat hect. fl. 4.— până 4.60; sîcără hect. fl. 3.50 până 3.90; orz hect. 3.80 până 4.20; ovăș hect. fl. 2.— până 2.50; cucuruz hect. fl. 3.50 până 3.90; mălaiu hect. fl. 4.— până 4.50; cartofi hect. fl. 1.20 până 1.40; sîmînță de cânepă hect. fl. 5.20 până 5.50; mazere hect. fl. 5.50 până 6.—; linte hect. 7.— până 8.—; fasole hect. fl. 5.— până 6.—; păsă de grâu 100 chilo fl. 14.80 până —; faină nr. 0 100 chilo fl. 14.80; faină nr. 1 100 chilo fl. 13.40 faină nr. 3 100 chilo fl. 12.—; slănină 100 chilo fl. 54.— până 56.—; unsore de porc 100 chilo fl. 53.— până 60.—; sîu brut 100 chilo fl. 20.— până 22.—; sîu de lumini 100 chilo fl. 28.— până 29.—; lumini turnate de sîu 100 chilo fl. 38.— până 39.—; sâpun 100 chilo fl. 20.— până 30.—; fîn 100 chilo fl. 1.50 până 2.20: cânepă 100 chilo fl. 32.— până 35.—; lemne de foc uscate metr. cubic fl. 2.50 până 3.25; spirt p. 100 L. %, fl. 55.— până 58.—; carne de vită chilo 50 până 60 cr.; carne de vițel chilo 35 până 50 cr.; carne de porc chilo 46 până 50 cr.; carnea de oaie chilo — până — cr.; ouă 10 cu 18 până 20 cr.

Căldărarul zilei.

29 Martie n. 1896.

Iulian: (+) Dumineca Florilor.

Gregorian: (+) Dumineca Florilor.

Soarele: răsare 5.45, apune 6.15 m.

Buletin meteorologic.

Sibiu, 28 Martie n. 8 ore dimineața.

Prostiune atmosfer. în mm. (Mediul term. 736.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observații	Diferența din prezență		
718.2	-0.8	+9.0	+30.5-4-7
			NV

Din țeară 26 Martie n. 7 ore dimineața.

Stațiunile	Prostiune atmosfer. în mm.	Temperatura Celsius	Vîntul direcția și tăria
Budapesta	764	-6.4	— 0
Sătmár	716	-6.4	SV 2
Cluj	714	2.6	V 1
Orșova	765	0.8	S 3
Arad	765	6.5	SV 3
Panciova	767	-8.5	SV 2

Sosiți în Sibiu.

În 28 Martie n. 1893.

Hotel „*Împăratul Romanilor*”. V. Voina, protopop din Brașov. P. Nemeș, Dr. Murășanu și S. Dămian din Brașov, Dr. Patia și Dr. Coroianu din Alba-Iulia. Dr. Găvrus și Dr. Meșianu din Zernaști, Dr. Vuia din Arad, Dr. Dobran din Lugoj, Dr. C. Hoszu și Dr. Bunea din Blaj, Dr. Pop, toți advocați. Negru, profesor din Blaj. S. T. Toblescu, preot din Tălmăciu. M. Rosner din Budapesta, F. Sorger din Graz și A. Längenfelder din Nürnberg, comercianți.

Hotel „*Neurhrer*”. T. Ganes, privatier din România. L. Tornyó, proprietar din Blaj. Dr. Rakocz, medic din Șeica-mare. L. Bauer, director de teatru din Brașov. Malebarba și F. Holcsinger din Viena, F. Kun din Budapesta, viajatori. Letz, comerciant din Gighioara.

Hotel „*Meltzer*”. Cicon și Faroni, antreprenori din România. A. Kley și G. Key, neguțatori. Z. Feyes cu soția, oficial. I. Lutsch, econom. V. Marenescu, privatier din Sebeș-săseș. E. Schuller, medic din Orăștie.

Mătasa Henneberg

numai veritabilă, procurată direct din fabricile mele, — de coloare neagră, albă și alte colori, dela 35 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vîrgată, moștrată, damasturi etc. (circa 240 calități diferite și 2000 diferite colori, desine etc.) se exped-ază acasă direct liber de porto și contribuție. Cu încungjurarea mostrei. Porto duplu în Helveția.

Fabrica de mătăsă G. Henneberg

[122] 11—51 (furnisor ces. și reg. al Curții), Zürich.

Comandele se pot face și în limba românească.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 26 Mar. n. 1896.

Sîmînțe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
		dela	pînă	dela	pînă
Grâu					
Bănățeneș nou		77	6.50	6.90	78 6.85 7.—
Grâu dela Tisa		77	6.85	6.95	78 6.90 7.05
Grâu „Pesta”		77	6.80	6.90	78 6.85 7.—
Grâu de Alba-Reg.		77	6.80	6.90	78 6.85 7.—
„Bacsa		77	6.90	7.—	78 6.95 7.10
Grâu ung. de Nord.		77	—	—	78 — —
Sîmînțe, vechi ori noue		Solu	Calitatea p-r Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
				dela	pînă
Sécără			70—72	6.40	6.45
Orz		de nutreț	60—62	4.80	5.—
„		de vînare	62—64	5.25	5.9
„		de bere	64—66	6.—	7
„		„	66—68	6.10	6.4
„		„	68—70	—	—
„		„	70—72	4.10	4.2
„		„	72—74	5.80	5.6
Măză pe seaman.	Grâu	sept.-Oct.	7 03		7.5
	„Cucuruz	Mart.-Apr.	6 75		6.6
	„	Main.-Iun.	4. 1		4.12
	„Ovăs	Iulie-Aug.	4 29		4.30
„	„	Mart.-Apr.	— 22	Măză per 100 chilogr.	6.24
			—		
Măcinate și vînzate		Solu		—	
				dela	pînă
Măcinate	Sîmînțe de trif.	Lucernă ungurească	38.—	48.—	
	„	roșie	20.—	32.—	
	„	rafinat	—	—	
	„	dela Pesta	—	—	
	„	dela țeară	55.—	55. 0	
	„	sîntînă	—	—	
	„	sîntînă	—	—	
	„	sîntînă	—	—	
	„	sîntînă	—	—	
	„	sîntînă	—	—	
Măcinate	„	slavon, nouă	16 —	17.—	
	„	bănățeneș	16.—	16.50	
	„	brută	15.—	15.60	
	„	galbînă strîcărută	—	—	
	„	de Rosenau	—	—	
	„	brut	—	—	
Măcinate	Ceară	—	—	—	
	„	spirit	—	—	—
Măcinate	„	—	—	—	
	„	Dreidinte de spiri	—	—	—

Ultima reprezentațiune.

Teatrul orașenesc

în Sibiu.

Duminecă, în 29 l. c.

Duminecă, în 29 l. c.

la orele 7¹/₂ seara.la orele 7¹/₂ seara.

Prima soarea grandioasă, admirabilă-sensațională

a lui

[1155] 2-2

L'homme masqué

(persoana misterioasă)

numit

Nobilul cu mâni de vraje

Ilusionist fin de siècle

neîntreținut în

Creațiunile sale originale

Program original captivator în trei despartăminte.

Succes senzațional pretutindeni.

În sala florăriei a societății ces. reg. de grădinarit a dat peste 100 de reprezentațiuni.

Prețurile obișnuite la teatru.

Bilete de intrare se vând zilnic dela 10—12 ore p. m. și dela 3—5 ore p. m. la

cassa teatrală.

Seara deschiderea cassei la 7 ore. — Începutul la 7¹/₂ ore.

FĂINĂ!

Mare deposit de făinuri în tot soiul precum și

făină roșie pentru vite și porci, recomandă cu prețuri moderate

FRANZELĂRIA LUI

Petru Moga,

strada Cisnădiei nr. 44, Sibiu. [1069] 4—5

În librăria lui W. Krafft în Sibiu se afla de vânzare: [1153] 1—6

„Părți alese din Istoria Transilvaniei”

de

George Barițiu.

Opul întreg în 3 volume costă 10 fl. broș., fl. 11.50 leg.

Volumele singuratic se vând:

Broșurat vol. I. fl. 4.20, vol. II. fl. 4.—, vol. III. fl. 2.80.

Legat „I.” fl. 4.70, „II.” fl. 4.50, „III.” fl. 3.50.

Tot acolo se află și

„Dicționarul unguresc-românesc”.

Broșurat fl. 2.50, leg. fl. 3.—

Făină roșie l-ma.

Cel mai bun nutreț pentru porci și vite. 50 chgr. fără sac fl. 2.10,

pentru revânzătorii,

b/500—1000 kilograme franco sac per 100 chgr. fl. 4.15.

recomandă [1052] 5—10

Joh. Mich. Klein,

Rosenanger nr. 9,

(vis-à-vis de târgul peștilor).

Nici-când în viață

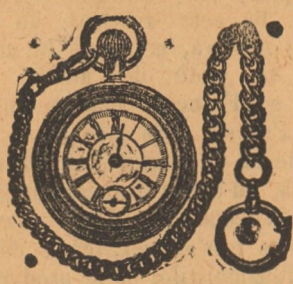
NU SE MAI DĂ

rara ocazie a pute cumpăra

numai pentru fl. 3.50

următoarea admirabilă colecție de mărfuri:

10 bucăți fl. 3.50



10 bucăți fl. 3.50

- 1 ciornic prima „anker-remontoir”, punctual cu garanție pe 3 ani;
- 1 lanț fin, imitație de aur, cu verigă de siguranță și carabin;
- 2 inele, imitație de aur, de cel mai nou fason cu briliante, peruzea și rubine imitate;
- 2 butoni pentru manjete, aur dublă, mecanism prevetă;
- 1 frumoasă broșă pentru dame, fason de Paris;
- 2 butoni pentru cămașă (chemisett) aur imitat.

Toate aceste 10 bucăți practice costă laolaltă

numai fl. 3.50.

Pe lângă aceste se mai dă gratis o surprindere deosebită, pentru-ca firma mea să fie pururea ținută în memorie.

Se procură sigur și numai prin firma

Alfred Fischer,

Viena I., Adlergasse 12.

Neconvenind, banii se restituie cu pre-venire, încât ori-ce risic este exclus pentru cumpărător. [1135] 1—6

Trifoiu

ÎN CUALITATE PRIMA

100 chgr.	fl. 32.—
50 „	„ 16.50
1 „	„ —.35

Măzărache

1 hectolitru fl. 5 50

vinde [1127] 3—4

N. Vidrighin & Comp.,

Sibiu, Piața-mare Nr. 20.

Se caută

Un scriitor notarial

pentru cancelaria notarului comunal din Mohu. Se cere, ca reflectantul să posedă pe lângă limba română, pe cea maghiară și germană. [1157] 1—3

Informațiuni mai deaproape la domnul

Simeon Iancu,

notar în Mohu. — p. u. Vestény.

Svetozar Ionescu,

singurul păpușar român

în Verșet, [1162] 2—3

recomandă p. t. publicului atelierul său bine asortat, în care se lucră cisme și păpușe de toată forma, în modul cel mai fin, mai trainic și mai ieftin.

„VICTORIA”

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII

Sediul: ARAD, casa proprie, calea Arhiducele Iosif nr. 2.

Întemeiată la 1887.

Capital de acții fl. 300.000. Fond de rezervă fl. 90.000.

Depuneri fl. 900.000. Circulația anuală fl. 10.000.000.

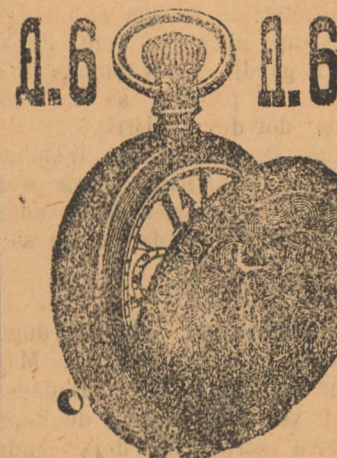
Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Dare de venit după interese încă o solveste institutul separat. După starea cassei, depuneri până la fl. 1000 se restituiesc îndată la pesentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comandei.

[396] 10—50

Direcțiunea institutului.



SENSAȚIUNE

fac din nou inventatele ciornicele de buzunar goldin-remontoir originale de Genua cu capac dublu,

mechanism fin de precisiune din nikel, și cadran emailat.

Aceste ciornice, multumită amestecului de metal specific și cu totul nou, chiar și de către oamenii de resort se pot cu greu deosebi de ciornicele veritabile de aur, atât ce privește înfățișarea, cât și lucrul nobil și artistic (gravagiu exclusiv de mână). Pentru ciornicele noastre de goldin oferim garanția cea mai sigură, că-și păstrează pentru totdeauna asemănarea cu aurul și că mecanismul este cu cea mai mare îngrijire regulat și reparat. [1134] 1—6

Pentru mersul regulat se dă o garanție în scris pe trei ani.

Prețul pro bucată 6 fl.

La acestea un lanț de goldin cu carabin de siguranță în fason sport, marquis sau chirasă, preț pro bucată fl. 1.50.

La fiecare ciornic un etui gratuit de piele.

A se recomanda prin depositul central

Alfred Fischer, Viena, I., Adlergasse Nr. 12.

[3631] 3—13



Se capătă pretutindeni. - 1/2 Chilo 25 cr.

Ce e a lui Kathreiner cafeaua de maltă Kneipp?

Aceasta e o cafea adevărată pentru familie și sănătate, care prin modul de fabricațiune a lui Kathreiner are plăcutul gust de cafea de boane și numai prin această, fără de celelalte avantagii, se deosebește această cafea de maltă de toate celelalte produse.

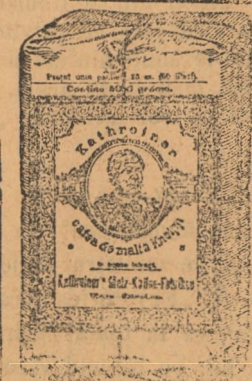
Cafeaua Kathreiner este cel mai gustos, sănătos și ieftin surrogat la cafeaua de boane. E un produs curat al naturii în boane întregi și se usează cu mare avantaj în locul celei măcinate, în locul acelor surrogate pentru cafea, cari sunt pentru publicul cumpărător necontrolabile, și cari prin cercetări oficioase sau dovedit adese de falsificate prin adausuri străine. Începând cu o terțialitate, se poate amesteca mai târziu cafea de boane cu cafea Kathreiner, și astfel pe lângă efectul neprețuit asupra sănătății, dobândești și un câștig în fiecare gospodărie.

Cafeaua Kathreiner este recomandată de cei mai renumiți medici și zilnic se dovedește ca un bun mijloc de consumat în institute publice și în sute de mii de familii. Și „pură” adică fără adaus de cafea de boane, cafeaua Kathreiner este cel mai excelent mijloc de întărire precum și cel mai sănătos, ușor de consumat și totodată o beutură gustosă.

Nici o gospodină conșciențioasă sau mamă, nici un iubitor de cafea în genere, să nu întârzie, ca pentru propria sănătate să se folosească de cafeaua de maltă Kneipp. Numai să fie cu luare aminte la netrebnicele imitațiuni, prin cari publicul mereu este expus înșelăciunii și să considere la cumpărare marca de pe pachetele originale albe cu numele

Kathreiner!

Precauțiune! În interesul propriu nu lăsați să fiți memiți! Veritabilul „Kathreiner” nu poate și nu-l permis să se vândă cumpenit, sau în altfel de pachetăgiu.



Sănătatea și buna dispoziție

au sute de mii de inși a o mulțimi preparatelor din extracte de maltă existente deja de 48 ani ale lui

JOHANN HOFF,

liferantul curților domnitoare din Austria, Sachsonia, Grecia și România Wien, I., Bräunerstrasse 8.

(În Austro-Ungaria s'a introdus la anul 1860)

ridicate de principii, medici și un mare public distins.

Materia nutritivă în preparatele extractului de maltă folosite de 100.000 de oameni, cari și-au redobândit sănătatea, constă din următoarele legături:

1. În forma de un extract gustos de maltă pentru dureri de stomac și reconvașcenți.
2. O ciocoladă fină din extract de maltă pentru anemie și debilitare.
3. Bomboane din extract de maltă pentru tuse și răgușală.
4. În extract de maltă concentrat pentru catar gutural și scrophule.
5. Ca mijloc suplinitor pentru lapte la băieții mici.
6. În formă de cafea homoeopatică pentru nervoși.

[805] 3—3

Broșure și prospecte gratuite.

Deposite la: I. B. Misselbacher, Franz Jahn Söhne, G. W. Grohman, în toate farmaciile și prăvăliile de delicatose în Sibiu.